

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

67. Injuncti Nobis &c. Constitutio pro feliciori regimine Congregationis
Observantiæ Lombardiæ nuncupat. Ordinis Eremitarum S. Augustini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

tutæ munitis, eadem prout fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si exhibitæ forent, vel ostensa. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die xiv. Octobris MDCCXIII. Pontificatus Nostri Anno Decimotertio.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimotertio, Indictione sexta, die vero decima quarta Octobris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D.N.D. Clementis Divina Providentia Pape XI. anno ejus decimotertio, supradictæ literæ Apostolica affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ SS. Apostolorum Petri, & Pauli, Cancellariæ Apostolicæ, in Monte Citorio, in Acie Campi Flora, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Andream Græcum Apost. Curf.

Laurentius Christallinus Pro-Mag. Curf.

LXVII.

CONSTITUTIO

Pro feliciori regimine Congregationis Observantiæ Lombardiæ nuncupat. Ordinis Eremitarum S. Augustini.

CLEMENS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Injuncti Nobis divinitus Pastoralis Officii ratio postulat, ut prospero Christianissimorum Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum statui consulere, & ea, quæ Regulari Disciplina impedimentum adferre noscuntur, quantum cum Domino possumus à medio tollere studeamus.

Narrat abusus, & relationes in Congregationem introductas.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Congregationis Observantiæ Lombardiæ nuncupat. Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, quoddam eadem Congregatio, cui dudum ob Regularem Observantiam tunc in ea vigentem nonnulla privilegia à Sede Apostolica concessa fuerant, adeo à primævo ejus instituto excidit, ut ei Novitiorum vestitio suspensa fuerit; Una verò ex præcipuis causis, quæ relaxationi in dicta Congregatione fomentum præbuit est perpetuitas gubernii, & despotici domini, quod quinquaginta ab hinc annis in ea ad favorem Vicariorum Generalium absolutorum introductum fuit, quippe qui, cum nullum Superiorem realiter recognoscant, omnia in eadem Congregatione ad eorum libitum disponunt, eo quia illi, qui Vicarii Generalis munere functi sunt, remanent perpetui Definitorum cum voto in omnibus Capitulis, Dietis, & Congressibus ordinariis, ac extraordinariis ejusdem Congregationis, & præsertim Definitorii Generalis, tamen ipsi locus juxta ejusdem Ordinis Constitutiones 3. par. cap. 9. §. 7. nu. 5., dictæque Congregationis Definitiones antiquas capit. 30. num. 37., quarum vigore Definitorium Præsidente scilicet, Vicariis Generalibus actuali, & proximè absoluto, quatuor Definitoribus, ac totidem Visitationibus componitur, minimè competat, & exinde oritur, quod cum ad idem Definitorium Priorum, aliorumque Officialium electio spectet, Vicarii Generales absoluti in omnibus electionibus perpetuò se ingerunt; Nec Definitoratus gradu perpetuo contenti, in Vicegerentes proprii districtus, seu Provinciæ cum præcedenti supra Superiores locales, imò etiam supra ipsos Definitorum, & Visitationum,

qui, ad formam earundem Constitutionum, & Definitionum, omnibus aliis, præterquam Vicariis Generalibus, actuali, nempe, & immediatè absoluto, præcedere debent, constitui, & deputari curant: Ideoque Vicegerentes, ide est, Provinciales perpetui eorum districtus, seu Provinciæ fiunt, non obstantè quadam Constitutione à fel. rec. Martino Papa V. Prædecessore nostro, quæ incipit: *Pro cunctorum &c.* desuper edita per quam prohibetur expressè, ne Provinciales completo triennio eorum Officii in eo continuare valeant.

§. 2. Porro plurima numerantur inconvenientia, quæ ex præmissis oriri solent, quorum primum est dispendium Conventuum, qui ultra ordinarias collectas, quas pro manutenzione Vicarii Generalis perfolvunt, nedum illas prædictis Vicegerentibus, verum etiam expensas itinerum occasione eorum accessus ad Capitula dictæ Congregationis, contribuere teneantur. Præterea memorati Conventus aliis sumptibus, & dispendiis gravati reperiuntur; nam Priores, aliique Officialis, qui ærarium administrant, benevolentiam illorum, à quibus unice in spem adducuntur se gratis, & beneficiis affici, ita captare student, ut Religiosorum indigentis consulerent, ac officinas, eorumque cellas rebus ad id necessariis instruere, nec non in Conventibus ejusdem Congregationis Religiosorum numerum valde minorem eo, qui ali possit, non sine Cultus Divini, ac Ecclesiarum servitii detrimento, retinere negligant. Alterum verò inconveniens existit, quoddam omnes Religiosi ab arbitrio, & voluntate ipsorum Vicariorum Generalium absolutorum unice dependent: Ita ut Prioribus, aliisque Officialibus solus titulus remaneat, ac mandata ipsius Vicarii Generalis, ut plurimum illis Vicegerentis, non sine maximo scandalo, postponuntur; nec Superiores Locales illis sese opponere, nec Religiosi contra hujusmodi abusus reclamare audent, quia omnes sperant eosdem Vicegerentes sibi gratos fore, unde gratiam apud eos querere, illorumque desiderii obsecundare procurant.

Alia inconvenientia, & corruptelas narrat.

Alium abusum explicat.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, perpetuitas Superiorum in guberniis hujusmodi, ita Regulari Observantiæ obnoxia, in Capitulo Generali memoratæ Congregationis in hac Almâ Urbe nostrâ anno 1664. celebrato, in quo nonnullæ Definitiones factæ, ac postmodum à rec. mem. Alexandro Papa VII. etiam Prædecessore nostro per quosdam suas desuper in simili formâ Brevis die 18. Julii ejusdem anni expeditas literas, confirmatæ fuerunt, introducta fuerit, experientia verò plurimum annorum compertum sit illam eidem Congregationi magnum præjudicium attulisse, ac propterea ipsi Exponentes, quod abusus hujusmodi de medio tollantur, Regularisque Observantia in ea reflouescat, ejusmodi perpetuitatem per Nos abolere, nec non prerogativas earundem Vicariorum Generalium absolutorum ad terminos, in quibus ante prædictum Capitulum Generale reperiebantur, per Nos reduci plurimum desiderant; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolicâ dignaremur.

Infantia Pontifici facta pro abolitione perpetuitatis Superiorum.

§. 4. Nos igitur Regularem Observantiam in eadem Congregatione, sublatis impedimentis, promovere cupientes, ac ipsorum Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine quâvis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad

Formam præscribit de cetero in ejusdem Congregationis gubernio observandam.

effec-

effectum presentium duntaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium à Nobis specialiter deputatorum, qui rem maturè perpenderit, consilio, Diffinitorium Generale ejusdem Congregationis in posterum ex Vicario Generali proximè absoluto, quatuor Definitoribus, & totidem Visitaribus constituendum esse, & propterea in eo Ex-Vicarios (reservata tamen facultate interveniendi solum illis, qui cum hac qualitate Ex-Viciorum de presenti reperiuntur) non esse admittendos, autoritate Apostolicâ tenore presentium decernimus, & declaramus; Quòdque respectu eorundem Vicegerentium constituendorum Constitutio in cap. 31. §. 6., & quatenus opus sit eam declarando, observetur. Præterea non posse constitui Vicegerentem unum, aut plures in diversis primodiçtæ Congregationis partibus, nisi extra Congregationem, aut si ad ipsius Congregationis extrema loca Vicarium Generalem ire contigerit, & extra dictos casus non posse constitui, nisi unum in Lombardia, si ultra Montes Apenninos etiam intra Congregationem ipsam iverit, quæ deputatio tantum tempore absentia durare intelligatur, ut supra, & non amplius, harum serie ordinamus. Et quoad personam deputandam cap. 4. rub. 28. num. 1. pariter observetur: quodque non possit eligi, qui per sex annos continuos munus quocumque jurisdictionis exercuerit, nisi pariter per triennium vacaverit; Ac ulterius eisdem Vicegerentibus subministrari aliquid ratione expensarum à Conventibus, pro quibus constituti fuerunt Vicegerentes huiusmodi, ut supra enunciatis, prædictis Alexandri Prædecessoris Literis cæterisque contrariis non obstantibus, autoritate, & tenore prædictis interdicimus, & prohibemus.

§. 5. Decernentes pariter easdem presentes nostras Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quocumque quavis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari: Non obstantibus prædictis Alexandri Prædecessoris Literis, aliisque præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Congregationis, & Ordinis præfatorum etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis Statutis, & Consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores presentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum inferitis habentes, illi aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut eorundem presentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsi presentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die xx.

Ballar. Rom. Continuat. Pars II.

Octobris MDCCXIII. Pontificatus Nostri Anno Decimotertio.

F. Oliverius.

DECLARATIO

Nullitatis, damnatio, abolitio, & reprobatio plurimorum gestorum ab asserto Iudice præfati Tribunalis Monarchiæ Siculæ, necnon à quibusdam ejus Delegatis, tam super abrogatione Censurarum, quas R. P. D. Franciscus Archiepiscopus Ramirez Episcopus Agrigentini, & Civitatis, & Diocesi Agrigentini, per abusum Sæcularis potestatis eiectiones Expulsores suos incurrisse declaraverat, quam super revocatione Ecclesiastici Interdicti, cui idem Episcopus eâ occasione Civitatem, & Diocesim præfatas subjecerat.

Cum diversis Ordinationibus, Decretis, & Declarationibus.

CLEMENS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

AD plurimas, & verè acerbissimas, quas in Regno Siciliæ non minùs Ecclesiæ, quàm huius S. Sedis autoritas à Sæculari potestate jamdiu pertulit, & adhuc perfert, injurias, considerationis nostræ intuitum convertentes, id fermè Nobis evenire experimur, quod patientissimo Viro Job accidisse Sacræ Literæ commemorant: ut scilicet unius ærumnæ Nuncium alius gravioris calamitatis Relator excipiat, novaque in dies, ac semper tristiora ex illis partibus ad Nos afferantur. Nostra proinde, & ejusdem Sedis, Ecclesiæque Jura, ex commissi Nobis cœlitus Pastoralis Officii debito, ab ejusmodi Laicorum ausibus constanter asserere pergitimus, sicut omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, æquitati, & justitiæ rectoque ordini consentaneum esse in Domino arbitramur.

§. 1. Nuper siquidem ad Apostolatus Nostri notitiam pervenit, quod aliàs postquam Venerabilis Frater Franciscus Archiepiscopus Ramirez Episcopus Agrigentinus non aliâ profecto de causâ, nisi eo quod Ecclesiasticâ autoritate strenuè assertâ, ministerium suum diligenter implevisset, & quo par erat, obsequio Nostri, atque ejusdem Sedis mandatis fideliter obtemperasset, per summam injuriam, ac intolerabilem ejusdem Sæcularis potestatis abusum è suâ Civitate, ac Diocesi Agrigentini, totoque Regno Siciliæ expulsus, ejusmodi suæ expulsiōis Executores, nec non quoscumque illius complices, auxiliares, & mandantes in Excommunicationem majorem ab Apostolicis Constitutionibus, & specialiatim illâ die Cœnæ Domini singulis annis legi, & promulgari solitâ contra similia perpetrantes inflictam incidisse declaraverat; ac insuper Civitatem, & Diocesim Agrigentini, præfatas Ecclesiastico interdicto subjecerat: Tametsi hæc omnia ab eo ritè, ac rectè, necnon juxta Sacrorum Canonum præscriptum, imò etiam de speciali, ac prævio mandato nostro peracta fuerint, nihilominus paucos post dies, incunte scilicet mense Septembris proximè præterito, quidam Andreas Ficani, tanquam præfati Tribunalis Monarchiæ Siculæ nuncupati, illiusque asserti Iudicis specialiter ad infra-scripta Delegatus, primùm quidem, nempe die secundâ ejusdem mensis Septembris, Ecclesiam Sancti Joannis Civitatis Agrigentini, quæ

LXVIII.

Exordium à ponderatione gravium ærumnarum, quas Ecclesiæ & Sedis Apostolicæ auctoritas in Regno Siciliæ patitur, inflicta per Sæcularem Potestatem; illique mederi velle declarat.

Memorat declarationem incursum censurarum factam ab Episcopo Agrigentino Ramirez contra proprios Expulsores, & suppositionem Civitatis & Diocesis Ecclesiastico Interdicto.

Subinde narrat violenter secutam fuisse aperiitionem Ecclesiæ S. Joannis d. Civitatis expletam de mandato Andree Ficani Delegati præfati Monarchiæ, necnon abolitione supradictarum censurarum, ab eo indultam.